

hitelsikerek.hu
Kaposvári Járásbíróság
10.P.20.827/2017/29/II.szám

A bíróság [REDACTED] által képviselt **Porsche Bank Zrt.** 1139 Budapest, Fáy u. 27. felperesnek – dr. Csuka Zoltán ügyvéd (7400 Kaposvár, Csokonai u. 2. III/18.) által képviselt [REDACTED] alperessel szemben kölcsöntartozás megfizetése iránt indított perében meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A bíróság felperes keresetét **elutasítja.**

Megállapítja, hogy a peres felek között 2006. augusztus hónapjában létrejött kölcsönszerződés érvénytelen.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperes részére 902.662,- (Kilencszázkettőezer-hatszázhatvankettő) Ft tőkét, 33.822,- (Harminchárromezer-nyolcszázhuszonkettő) Ft késedelmi kamatot, 902.662,- (Kilencszázkettőezer-hatszázhatvankettő) Ft-nak a 2018. február 28. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes mindenkori jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatát, továbbá 150.000,- (Egyszázötvenezer) Ft perköltséget.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül a Kaposvári Járásbíróságnál írásban, 3 példányban benyújtható fellebbezésnek van helye. Elektronikus kapcsolattartás esetén a fellebbezést elektronikus úton kell előterjeszteni. Ennek elmulasztása esetén a fellebbezés hatálytalan és a bíróság az elektronikus úton kapcsolatot tartót pénzbírsággal sújtja.

A bíróság tájékoztatja a peres feleket, hogy előterjesztett közös kérelmük alapján a fellebbezés tárgyaláson kívüli elbírálása kérhető.

A másodfokú bíróság a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el, ha a fellebbezés csak a kamatfizetésre, a perköltség viselésére vagy összegére, illetve a meg nem fizetett illeték vagy az állam által előlegezett költségek megfizetésére vonatkozik, csak az előzetes végrehajthatósággal, teljesítési határidővel vagy a részletfizetés engedélyezésével kapcsolatos, az ítélet indokolása ellen irányul.

Ha a felek a tárgyalás megtartását kérik, a másodfokú bíróság a fellebbezést tárgyaláson bírálja el.

I n d o k o l á s :

Az alperes 2006. augusztus hónapjában a [REDACTED] forgalmi rendszámú [REDACTED] típusú személygépkocsi megvásárlásához 3.530.000,- Ft kölcsönt igényelt a felperestől. A peres felek között írásba foglalt kölcsönszerződés nem jött létre, tekintettel arra, hogy az alperes sem a felperes által használt és a hitel alapadatait tartalmazó hitelkérelem formanyomtatványt, sem a megkötendő kölcsönszerződés részletes szabályait tartalmazó általános szerződési feltételeket nem írta alá.

A felperes azonban a kölcsön teljes igényelt összegét az alperes rendelkezésére bocsátotta, aki annak segítségével a gépkocsit megvásárolta, azt 2006. augusztus 15. napján birtokba vette, a hitel törlesztését pedig a felperes által megküldött törlesztési terv alapján megkezdte.

A felperes a 2016. október 6. napján kelt levelében közölte az alperessel, hogy a kölcsönszerződés 2016. augusztus 25. napján lejárt, ennek következtében a teljes, a levél szerint 478.494,- Ft összegben fennálló tartozás esedékessé vált. Kérte, hogy a szerződés lezárása érdekében a tartozás összegét az alperes fizesse meg 5 napon belül a részére.

Az alperes a követelt összeg megfizetését megtagadta.

A felperes keresetében 478.494,- Ft kölcsöntartozás, ennek a 2016. október 18. napjától a kifizetés napjáig járó évi 7,2696% + 6% mértékű késedelmi kamata, továbbá a perköltség megfizetésére kért az alperest kötelezni.

A perben kirendelt igazságügyi írásszakértő szakvéleményének az előterjesztését követően a keresetétől elállt és kérte a per megszüntetését.

Az alperes a per megszüntetéséhez nem járult hozzá és a felperessel szemben viszontkeresetet terjesztett elő.

Ebben annak megállapítását kérte, hogy az eljárás alapjául szolgáló kölcsönszerződés érvényesen nem jött létre. Ezen túlmenően jogalap nélküli gazdagodás címén kérte kötelezni a felperest 902.662,- Ft és ennek a jegybanki alapkamat szerinti kamatai, valamint a perköltség megfizetésére.

A viszontkereset indokaként előadta, hogy a kölcsönszerződés írásba foglalása elengedhetetlenül szükséges feltétele lett volna a szerződés létrejöttének. Tekintettel arra, hogy a perbeli esetben a felperes által rendelkezésre bocsátott okiratokat az alperes nem írta alá, az azokban foglaltak tekintetében konszenzus nem lehetett, ezért a perbeli szerződés érvényesen nem jött létre.

Előadta, hogy a felperes részéről átadott összeget – jegybanki alapkamattal számolva – maradéktalanul visszafizette, ezért minden ezen felül megfizetett összeg, amely számítása szerint 902.662,- Ft, a felperest jogalap nélkül gazdagította.

A felperes érdemi ellenkérelmében a viszontkereset elutasítását kérte.

Előadta, hogy az alperes a viszontkeresetében az érvénytelen szerződésre vonatkozó elszámolást fejt ki, amely teljesen téves álláspont. Az alperes ugyanis a létrejött, de érvénytelen szerződés hatályossá nyilvánítása esetére szükséges elszámolási módot alkalmazza, ami egy létre nem jött szerződés esetében nem lehetséges.

Hangsúlyozta, hogy a felperes a kölcsön összegét folyósította, melynek következtében az alperes a kölcsönszerződés tárgyát képező gépjármű tulajdonjogát megszerezte, a gépjárművet használta, a havi törlesztőrészleteket és az árfolyam-különbözetet a felperesnek több évig teljesítette, így jelenleg az eredeti állapot helyreállításának önmagában a létre nem jött kölcsönszerződés vonatkozásában nincs helye.

A jogalap vitatásán túl vitatta a viszontkereset összecszerűségét is. Álláspontja szerint az alperes számítása követhetetlen.

A felperes keresete alaptalan, az alperes viszontkeresete alapos az alábbiak szerint.

A 2014. március 15. napjával hatályon kívül helyezett, de jelen perben még alkalmazandó 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 205.§ (1) bek. szerint a kölcsönszerződés is a többi szerződéstípussal egyezően azzal jön létre, hogy a felek a szerződés megkötésére irányuló akaratukat kölcsönösen és egybehangzóan kifejezésre juttatják. A Ptk. 523.§ (1) bek. értelmében a kölcsönszerződés megkötésére irányuló konszenzus akkor állapítható meg, ha a hitelező egy meghatározott pénzüsszeg rendelkezésre bocsátását, az adós pedig annak visszafizetését vállalja.

A perbeli esetben a bíróság álláspontja szerint a peres felek között a kölcsönszerződés megkötésére irányuló kölcsönös akarat megvolt. Az alperes egy személygépkocsi megvásárlásához, egy pontosan meghatározott összegű – 3.530.000,- Ft – kölcsönt igényelt a felperestől, aki a kölcsön összegét az alperes rendelkezésére bocsátotta. Az alperes soha nem vitatta, hogy a pénzüsszeget visszafizetési kötelezettséggel megkapta a felperestől, azaz a felek között a kölcsönszerződés a Ptk-nak a kötelmi jogi általános szabályai és az 523.§.(1) bek. szerint létrejött.

Tekintettel azonban arra, hogy a felperes pénzügyi intézménynek minősül, az időközben már szintén hatályon kívül helyezett, de a szerződés létrejöttékor hatályos és jelen perben még alkalmazandó 1996. évi CXII. törvény (Hpt.) 210.§ (1) bekezdése értelmében pénzügyi szolgáltatásra irányuló szerződést csak írásban köthetett.

A Ptk. 217.§ (1) bek. szerint a jogszabály a szerződésre meghatározott alakot szabhat. Az alaktság megsértésével kötött szerződés – ha a jogszabály másként nem rendelkezik – semmis.

Szabó Tamás igazságügyi írás-szakértőnek a perben előterjesztett szakvéleményét mindként peres fél elfogadta.

A szakvélemény alapján kategorikusan megállapítható, hogy az alperes sem a kölcsönszerződés alapadatait tartalmazó hitelkérelem formanyomtatványt, sem a felperes általános szerződési feltételeit nem írta alá. Ebből következően a peres felek között a kölcsönszerződés az alakiság megsértésével jött létre, ezért az érvénytelen.

Arra helyesen hivatkozott a felperes a viszontkeresettel szemben előterjesztett ellenkérelmében, hogy az eredeti állapot helyreállítására a Ptk. 237.§ (1) bek. alapján nincs lehetőség, tekintettel arra, hogy a több, mint 10 éve rendelkezésre bocsátott kölcsönből az alperes gépkocsit vásárolt, azt használta, illetőleg a kölcsön törlesztőrészeit is több éven keresztül fizette. Tekintettel arra, hogy a felek az alakilag hibás szerződést utólag sem öntötték hibátlan formába, a szerződés érvényessé nyilvánítására sincs lehetőség.

A bírói gyakorlat szerint azonban már az 1959. évi Ptk. tételes jogi szabályai sem képezték akadályát annak, hogy a bíróság az érvénytelenség jogkövetkezményeit a jogalap nélküli gazdagodás szabályai alkalmazásával rendezze (1/2010. (VI.28.) Pk. vélemény 8. pont) abban az esetben, ha a szerződés érvényessé nyilvánítására nincs lehetőség és a szerződéskötés előtt fennállt állapot sem állítható vissza. A bíróságnak ilyenkor arra kell törekednie, hogy egyik fél se kerüljön a másikkal szemben aránytalanul kedvező, illetőleg méltánytalanul súlyosabb vagyoni helyzetbe és ennek keretében a vagyoni egyensúlyt, az indokolatlan vagyoneltolás megszüntetésével kell biztosítani.

A bíróság jelen perben ennek megfelelően az alábbiak szerint végezte el az elszámolást a felek között.

Az nem lehetett kétséges, hogy az alperesnek a rendelkezésre bocsátott teljes kölcsönösszeget, mint tőkét, - amely nem vitatottan 3.530.000,- Ft volt – vissza kellett fizetnie a felperes részére.

Az adós fizetési kötelezettsége azonban csak a szívésségi, illetőleg kamatmentes kölcsön esetében szorítkozik a hitelezőtől kapott összegre. Jelen esetben azonban mivel a kölcsönt pénzügyi intézet nyújtotta, a Ptk. 523.§ (2) bek. alapján a felperes a tőke után kamat megfizetésére is köteles volt.

A kamat mértéke a Ptk. 232.§ (1) bek. alapján – ha azt a felek nem határozták meg és jogszabály kivételt nem tesz – megegyezik a jegybanki alapkamattal. Mivel a felperes által alkalmazott kamatmértéket és kamatszámítást tartalmazó ÁSZF-et az alperes nem írta alá, az abban foglaltakat az elszámolásnál nem lehetett figyelembe venni. Megállapodás hiányában ezért az alperes a fentiek szerint a jogszabályban meghatározott jegybanki alapkamatot volt köteles megfizetni a kölcsön után.

A bíróságnak a viszontkereset összecszerúsége körében a fentiek szerint azt kellett vizsgálnia, hogy az alperes visszafizette-e teljes egészben a felperestől kapott kölcsönt, mint tőkét, illetőleg megfizette-e a pénz használata után a jogszabály szerint járó ügyleti kamatokat.

Amennyiben az alperes ezt meghaladóan is fizetett a felperesnek, akkor a felperes ezt az összeget, mint indokolatlan előnyt a jogalap nélküli gazdagodás szabályai szerint a Ptk. 361.§ (1) bekezdése alapján köteles az alperesnek visszatéríteni.

Az alperes a viszontkeresetéhez egy részletes kimutatást csatolt, mely dátum szerint tételesen tartalmazta az alperes által befizetett törlesztőrészleteket, a jegybanki alapkamat aktuális mértékét és az ennek megfelelően kiszámított és megfizetett kamat összegét.

Tekintettel arra, hogy a felperes a viszontkeresettel szemben előterjesztett ellenkérelmében a viszontkereset összecszerúségével kapcsolatban csupán annyit adott elő, hogy az alperes számítása számára követhetetlen, a bíróság külön felhívta, hogy amennyiben számszakilag vitatja a viszontkereset összecszerúségét, vezesse le, hogy álláspontja szerint a jegybanki alapkammattal számolva hogyan alakul a felek elszámolása. Felhívta egyben a bíróság a felperes figyelmét arra is, hogy amennyiben nem nyilatkozik, a bíróság úgy fogja tekinteni, hogy az alperes számításait a viszontkereset összecszerúségének a megalapozására érdemben nem tudja vitatni.

A felhívást követően a felperes csupán megismételte a korábbi nyilatkozatát, miszerint szerinte követhetetlen az alperes számítása, a beadványa azonban ezen túlmenően semmilyen levezetést, elszámolást nem tartalmazott.

A bíróság ezért az alperes számszaki kimutatását - figyelemmel a Pp. 163.§ (2) bekezdés rendelkezésére is – elfogadta és a felek elszámolását ez alapján végezte el.

Megállapította, hogy az alperes visszafizette a felperes által rendelkezésére bocsátott kölcsön teljes összegét (3.530.000,- Ft-ot), valamint annak jegybanki alapkammattal számolt kamatát is (1.288.929,-Ft-ot).

Az alperes azonban összesen ennél többet, 5.721.591,- Ft-ot fizetett a felperesnek, aki ezért a különbözeti összeggel (5.721.591,- Ft-3.530.000,- Ft -1.288.929,- Ft) azaz 902.662,- Ft-al jogalap nélkül gazdagodott, ezért azt köteles az alperesnek visszatéríteni a Ptk. 301.§ (1) bekezdés szerinti kamatokkal együtt.

Ebből értelemszerűen az is következik, hogy az alperesnek nem áll fenn tartozása a felperes felé, ezért a felperes marasztalásával egyidejűleg a felperes keresetét is el kellett a bíróságnak utasítania.

A fentiek alapján a bíróság a rendelkező részben foglaltak szerint elutasította a felperes keresetét. Megállapította, hogy a peres felek között 2006.

augusztus hónapjában létrejött kölcsönszerződés érvénytelen és jogalap nélküli gazdagodás címén kötelezte a felperest 902.662,- Ft tőke, valamint ennek késedelmi kamatai alperes részére történő megfizetésére.

Az alperes perköltségének megfizetésére a bíróság a pervesztes felperest a Pp. 78.§ (1) bek. alapján kötelezte, amely az alperes által lerótt viszontkereseti eljárási illetékből, valamint az alperest képviselő ügyvédnek a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2.§ (1) bek. a) pontja és (2) bekezdése szerint meghatározott munkadíjából áll.

Kaposvár, 2018. április 25.

Dr. Péntek Zsolt s.k.
bíró